

Ingenjörbandvagn 120

Av Jan Forsberg

En av de två först levererade vagnarna är målad i sandgult, här med minplojen monterad.

Samtliga bilder: Stefan Söderberg Ing 2

Unika svenska Leopard

De nyligen levererade specialfordonen "Ingenjörbandvagn 120" är ett välbehövligt nytillskott för Försvarmakten. Motsvarande fordon har funnits under lång tid i såväl Warszawapaktens arméer som i NATO-förband. För första gången får Sverige ett mångsidigt bandgående fältarbetsfordon med hög skyddsnivå.

Redan 1999 fick Försvarets Materielverk FMV i uppdrag att anskaffa en ingenjörbandvagn på ett stridsvagnschassi. Först samarbetade ett flertal länder i projektet, Schweiz gick sin egen väg och beställde tolv vagnar i december 2006 från RUAG. Från 2008 var det bara Sverige och Ne-

derländerna som gick vidare med den gemensamma utvecklingen. Fordonet har utvecklats och producerats av ett konsortium bestående av Rheinmetall Landsystem i Tyskland och RUAG Land Systems i Schweiz. Samarbetet med Nederländerna har inneburit en besparing på ca 20% av systemkostnaderna. De båda ländernas vagnar är gällande funktion och teknik lika till ca: 80%.

Gamla stridsvagn 121 används

Det första steget blev att demontera tornen på stridsvagn 121 och konvertera chassierna upp till stridsvagn-122-status vad avser motor och drivlina samt kyl-

ning. Detta svarade Markverkstaden i Skövde för. Därefter skedde en ombyggnad i Schweiz till ingenjörbandvagn med en speciell besättningsmodul samt fästen för grävvarm och andra verktyg.

Totalt byggdes 16 fordon om till ingenjörbandvagnar varav 6 enheter beställdes av Sverige. Den första leveransen till Sverige skedde i november 2011.

Stridsvikten är 64 ton och vagnen medför verktyg och utrustning för minbrytning, grävning, röjning av hinder och vinschning. Både vagnchefen och den tredje besättningsmedlemmen kan operera en Protector-vapenstation med antingen 12,7 mm tung kulspruta eller 40 mm

Ingbv 120 under grävning, schaktbladet nedfällt som maskinstöd under grävningen. Bakpansaret är fyllt av verktyg och tillbehör. Fram till höger sitter vagnchefen och bakom kupolen sitter vapenstationen som även kan fjärrstyras av ingenjören bakom föraren.

Ingenjörbandvagn precis lossad från transportvagnen i Eksjö. Utöver ordinarie minskydd som finns på stridsvagn 122 B Int finns ett extra IED-skydd monterat vid nedre delen av vagnskroppen.

granatspruta. Vapenstationen är försedd med dagkamera, värmebildsikte, laseravståndsmätare och 2x6 st 66 mm rökkastare som ingår i skyddsutrustningen på huvan. Föraren kan sitta under pansarskydd och manövrera samtliga verktyg med två joysticker. Allt övervakas av 6 kameror och vagnen kan gräva ned till ett djup av 4 meter och grävkapaciteten är 200 kubikmeter i timmen. Med schaktbladet kan vagnen flytta på 350 kubikmeter jordmassor i timmen. Skopan kan snabbt bytas ut mot olika verktyg, ett gripverktyg och ett kombinerat klipp och krossverktyg finns.

Under transport lastas dessa verktyg på bakpansaret på fordonet.

För minbrytning finns en speciell minplog (FWMP – Pearson Full Width Mine Plough), som kan monteras med hjälp av vagnens egen utrustning på ca: 4 timmar på schaktbladets plats. Det går då att röja minor ned till 30 cm djup. Ett vägutmärkningssystem ingår också.

Vardera 3 enheter ingår i de två ingenjörbataljonerna som Sverige har i sin Insatsorganisation.

Utbildningen kommer att genomföras vid Ing 2 i Eksjö.

DATA:

- Besättning:** 2-3 man.
- Beväpning:** 12,7 mm Tksp eller 40 mm grsp.
- Stridsvikt:** 64 ton.
- Längd:** 10,2 m, med grävvarmen i transportläge.
- Bredd:** 3,5 m.
- Höjd:** 3,35 m.
- Motor:** MTU MB 873.
- Effekt:** 1500 hk.
- Hastighet:** 68 km/h.
- Aktionssträcka:** 340 km på väg, i terräng 220 km, blandad körning 280 km.
- Vinsch:** 2 st Rotzler á 9 ton.
- Vaddjup:** 2,20 m.
- Skydd:** motsv. bgbv 120B.
- Minbrytning:** 10 km/h, djup 30 cm, bredd 4,2 m.
- Luftkonditionering:** Ja.

Minbrytning med vagnchefen sittande uppe. Varje arm framför minplogen har spolar för att detonera magnetiska mintändare.